

REVIFAXEN

NYHEDSBREV OM SKATTER OG AFGIFTER

Nummer 1386 af 17/9 2019

Dobbeltdomicil

Skatterådet har truffet afgørelse om fastlæggelse af domicilland for en person, der var bosat i Polen og som i en årrække skulle arbejde i Danmark. Skatterådet fandt, at personens skattemæssige hjemsted var i Polen, og Danmark kunne derfor kun beskatte indkomst fra danske kilder, hvor beskatningsretten i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsten måtte være tillagt Danmark.

Hvad er dobbeltdomicil?

Skattepligt til to lande på grund af bopæl kaldes dobbeltdomicil. En sådan dobbeltdomicilkonflikt løses ved hjælp af en dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvis en sådan er indgået mellem Danmark og det andet bopælsland. Overenskomsten fastlægger hvilket af de to lande, der skal anses som domicilland med ret til at beskatte personens globalindkomst. Det andet land får status som kildeland. Kildelandet må kun beskatte indkomst af kilder i det pågældende land og kun i det omfang, som dobbeltbeskatningsoverenskomsten tilsiger.

Domicillandet er det land, hvor personen:

- Har fast bolig til rådighed
- Har de stærkeste personlige og økonomiske interesser (centrum for personens livsinteresser)
- Sædvanligt opholder sig
- Er statsborger.

Domicilkriterierne er nævnt i prioriteret rækkefølge, hvor det efterfølgende kriterium kun inddrages, hvis det skattemæssige hjemsted ikke kan afgøres på grundlag af det forudgående kriterium. Der er tale om en konkret vurdering i hver enkelt sag.

Er den danske helårsbolig udlejet i eksempelvis to år, vil det skattemæssige hjemsted være udlandet. Personen vil efter interne danske regler fortsat være omfattet af fuld dansk skattepligt. Men da Danmark er kildeland, udgør den skattepligtige indkomst i Danmark kun indkomst fra danske kilder. Det er endvidere en betingelse for dansk beskatning, at Danmark er tillagt beskatningsretten i henhold til den indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Ved flytning fra Danmark til et land, som Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med eksempelvis Spanien eller Frankrig, vil fortsat fuld dansk skattepligt på grund af interne danske regler, betyde, at Danmark beskatter personens globalindkomst, selv om der også betales skat i tilflytningslandet. Denne dobbeltbeskatning må da søges løst via landenes interne regler.

Skatterådets afgørelse (SKM2019.420)

Sagen for Skatterådet omhandlede en polsk statsborger, der det meste af sit liv havde boet i Polen, hvor han fortsat boede sammen med sin ægtefælle.

Han havde fået ansættelse i et dansk selskab, der ejede en række datterselskaber i udlandet, hovedsageligt Vesteuropa. Den danske arbejdsgiver stillede en lejet bolig til rådighed for ham i Danmark. På grund af denne bolig og erhvervsmæssig beskæftigelse i Danmark ville personen blive omfattet af fuld dansk skattepligt efter de interne danske regler.

Personen ville under ansættelsen fortsat være skattepligtig til Polen på grund af bopæl der sammen med ægtefællen, der i øvrigt ikke ville tage ophold i Danmark. Det måtte dog forventes, at hustruen ville opholde sig i Danmark i turistøjemed, og den samlede varighed ville være maksimalt 85 dage om året og aldrig en hel måned i sammenhæng.

Manden var således fuld skattepligtig til såvel Polen som Danmark efter interne regler på grund af bolig i begge lande. Denne dobbeltdomicilkonflikt skulle derfor løses ved hjælp af artikel 4 i den mellem Polen og Danmark indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Da manden havde bolig til rådighed i begge lande, skulle Skatterådet vurdere det skattemæssige hjemsted ud fra de personlige og økonomiske interesser og eventuelt kriteriet "sædvanligt ophold", hvis det skattemæssige hjemsted ikke kunne afgøres ud fra kriteriet "personlige og økonomiske interesser".

Personlige og økonomiske interesser i Polen

Om de personlige og økonomiske interesser i Polen var oplyst følgende:

- Ægteparret havde for nylig renoveret deres polske bolig, som hustruen blev boende i under hans ansættelse hos den danske arbejdsgiver, ligesom han i vidt omfang ville anvende boligen i forbindelse med ferier mv. i Polen.
- Ægteparret havde to børn, der begge var flyttet hjemmefra. Datteren var gravid.
- Mandens forældre boede i Polen, ligesom øvrige familiære og personlige relationer var i Polen.
- Manden havde væsentlige polske investeringer, polsk pensionsordning og diverse polske konti.

I øvrigt var det oplyst, at mandens forventede antal opholdsdage i Polen ville udgøre 140 dage om året, heraf 10-15 arbejdsdage.

Personlige og økonomiske interesser i Danmark

Om de personlige og økonomiske interesser i Danmark var oplyst følgende:

- En af arbejdsgiver lejet bolig.
- Dansk arbejdsgiver med 70-80 arbejdsdage i Danmark om året og rejse-/arbejdsdage i Vesteuropa 130-145 dage om året.
- En dansk lønkonto.
- Ingen familie, personlige venner eller lignende i Danmark.

Indledningsvis henviser Skatterådet blandt andet til kommentarerne til artikel i 4 i OECD's modelkonvention om skattemæssigt hjemsted i relation til centrum for livsinteresser, hvoraf det fremgår, at omstændighederne skal bedømmes ud fra en helhed. Endvidere fremgår det, at den omstændighed, at personen beholder sin bolig i det land, hvor han altid har boet, hvor han har arbejdet, og hvor han har sin familie og ejendele, sammen med andre elementer kan skabe en formodning for, at han har bevaret midtpunktet for sine livsinteresser i dette land.

Skatterådet udtalte, at mandens personlige interesser var i Polen, mens de økonomiske interesser var såvel i Polen som i Danmark (dansk arbejdsgiver).

Herefter foretog Skatterådet en sammenligning med SKM2018.564.SR, der omhandlede en person, der var bosat i Storbritannien sammen med hustru og børn. Manden var ansat i Danmark som direktør for en stor dansk koncern. Skatterådet fandt, at det ikke med fornøden sikkerhed kunne afgøres i hvilket af

landene, han havde midtpunkt for sine livsinteresser. Han skulle derfor anses for at være hjemmehørende i det land, hvor han sædvanligvis havde ophold.

Til trods for lighedspunkterne mellem SKM2018.564.SR og nærværende sag fandt Skatterådet, at manden i nærværende sag ud fra en samlet vurdering, ville have midtpunktet for sine livsinteresser i Polen. Begrundelsen herfor var, at nærværende sag på følgende punkter adskilte sig fra 2018-sagen:

- I nærværende sag beholdt manden sin bolig i Polen, hvor han havde boet det meste af sit liv, og han var polsk statsborger
- I 2018-sagen havde manden kun boet i Storbritannien i otte år, og han var ikke engelsk statsborger
- I nærværende sag havde manden væsentlige økonomiske interesser og indtægter i Polen
- I 2018-sagen havde manden ingen indtægter fra Storbritannien, og hans investeringer var begrænset til familiens engelske helårsbolig
- I nærværende sag ville manden kun have 70-80 arbejdsdage i Danmark årligt
- I 2018-sagen havde manden 140 arbejdsdage i Danmark årligt
- I nærværende sag havde manden sin far og svigermor i Polen, mens manden i 2018-sagen ikke havde forældre eller svigerforældre i Storbritannien.

Skatterådets afgørelse i nærværende sag blev som nævnt, at det skattemæssige hjemsted var i Polen ud fra kriteriet "midtpunkt for livsinteresser", men 2018-sagen kunne ikke afgøres ud fra dette kriterium, hvorfor det næste kriterium om "sædvanligt ophold" blev afgørende for fastlæggelsen af det skattemæssige hjemsted.

Da Polen fik status som domicilland, var Danmark kildeland.

Med venlig hilsen

Skatteafdelingen
REVITAX A/S

Ewaldsgade 5
2200 København N
Telefon 3391 2201
Telefax 3391 3801

